

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2008.g.

septembris

58. gads Nr.6

1 Mozus 1: *“Iesākumā Dievs teica: lai top gaisma un gaisma tapa.”* (Nomentē 6. jūlijā)

Kas ir pirmā lieta, ko jūs darāt, kad ienākat tumšā istabā? Jūs iedeztat gaismu. Šajā laikā mēs to darām ar elektriskām spuldzēm. Mūsu senči to darīja ar sveču liesmām. Pirmā Bībeles stāstā dzirdējam, kas bija pati pirmā lieta, ko Dievs darīja, kad Viņš radīja debesis un zemi, visu kas ir? Pirmā lieta, ko Dievs radīja bija gaisma. Dievs teica, “Lai top gaisma un gaisma tapa.”

Kas bija pirms Dievs teica “Lai top gaisma un gaisma tapa”? Nav viegli to atbildēt. Ir varbūt pat neiespējami šo jautājumu atbildēt. Bībele uz šo pirmsākumu noslēpumu norāda ar dzejisko aprakstu: “Un zeme bija neiztaisīta un tukša un tumsa bija virs ūdeņiem. Un Dieva Gars lidinājās pāri ūdeņiem.” Tātad pirms bija gaisma, pirms radīšana sākās neiedomājams tukšums bija dziļā tumsā. Kā mēs tumšā istabā iedezzinām spuldzi vai tumšā baznīcā iedezzinām sveci, Dievs nebūtības tumsā teica: “Lai top gaisma un gaisma tapa”. Un ar to sākās visas radīšanas drāma, tā no pārdabīgā Dievs sāka veidot savu radījumu – dabas pasauli. Un radības drāma mūs galu galā noveda uz šo vakaru, kad esam kopā Ņujorkas draudzes nometnē.

Pašā sākumā Dievs teica: “Lai top gaisma”. Bet tas nozīmē, ka kopš tā laika pasaulē nav bijusi tumsa. Katru dienu saule dienas beigās noriet un dienas gaismai seko nakts tumsa. Un tāpat kā gaisma norāda uz ko vairāk – uz paša Dieva labumu – tā arī tumsa, ko redzam ārejā pasaulē, nav tikai tumsa, jo tumsa arī norāda uz visu to ļaunumu un nelaimi, kas mūs piemeklē, kad mums trūkst Dieva gaismas un labuma.

Mēs zinām, ka pasaulē nav tikai labums un gaisma. Paši esam piedzīvojuši nelaimi un zinām, ka cilvēki katru dienu dara cits citam pāri un nelaimi vairo. Un

cilvēki piedzīvo visādas nelaimes, kur nav neviena ko vainot – slimības, neveiksmes, tuvinieku nāvi un tik daudz cita. Dzīve šajā pasaulē nozīmē gaišākas dienas un tumšākas dienas. Mēs katrs piedzīvojam pārbaudījumus un kādreiz šie pārbaudījumi šķiet pārāk grūti. Tie draud mūs salauzt. Baidāties, ka esam it kā tumsas apņēmti un nezinām, kur meklēt gaismu, kas rādīs ceļu uz labumu un atjaunotu laimi.

Svecīte – Mārtiņa Puteņa foto

Varbūt mēs piedzīvojam kādu slimību vai negadījumu – “puff!” – mēs jūtamies itkā Dieva gaismas svece uz kā esam palāvušies nu ir izdzēsta. Kad mana svece ir izdzēsta, kā varu savu sveci atkal iedezzināt? Es varu griezties pie sava kaimiņa, pie sava līdzcilvēka – tā pat kā jūs to darāt sveču dievkalpojuma laikā – kad uzpūš kāds stiprāks vējiņš, jūsu svece izdziest, bet kaimiņa svece vēl deg un jūsu kaimiņš ir ar mieru dalīties ar

savu gaismu – viņš vai viņa vēlas tev palīdzēt daloties ar sveces gaismu. Es piedzīvoju vēl citas bēdas. Es sēroju par kādu tuvinieku, kas miris. Es pazīdu savās sērās. “Puff!” - mana sveces liesma vairs nedeg. Bet es varu griezties pie sava kaimiņa atkal un atkal, lai sveci no jauna iedezzinātu. Es pats sevī samezģlojos un savu dzīvi sāku dzīvot kā man nevajadzētu. “Puff!” - mana sveces liesma vairs nedeg. Bet ja vien to meklēju, ja ap mani ir labi cilvēki, nav grūti atrast citas sveces, kas deg pat tad, kas mana svece ir izdegusi.

Bet ko lai daru, ja ne tikai mana svece ir izdegusi, bet nav neviens ap mani, kam svece deg? Lai Dievs nedod, ka jūs dzīvē nonāktu tādā stāvoklī, bet tas cilvēkiem tik bieži diemžēl notiek. Cilvēks varbūt pats ir radījis savu nelaimi, varbūt nelaime ir viņam vēlusies virsū negaidīta un nepelnīta, bet tajā stundā, kad cilvēks

atjēdzas, ka tumsa ir viņu apņēmusi un viņš ilgojas atkal piedzīvot gaismas siltumu un labumu, viņš nevar atrast nevienu, no kā iededzināt savu sveci? Ko lai cilvēks tad dara? Kur lai viņš meklē gaismu?

Iedomāsimies, ka esam nonākuši tādā nelaimē. "Puff!. Visi izdzēsīsim savas sveces. Kur svece vēl deg? Svece vēl deg uz altāra. Šī ir pirmā svece, ko iededzinām, jo tā norāda uz paša Dieva gaismu, kas vienmēr deg, kas nav izdzēšama. Šī svece deg ar to gaismu, kas atspīdēja, kad Dievs pašā sākumā teica: "Lai top gaisma un gaisma tapa". Un šī altāra svece spīd ar to gaismu, ko Dieva dēls Jēzus Kristus ieveda pasaulē. Pat kad Lielā Piektdienā tumsas spēki bija ar Jēzus Kristus nāvi uzvarējuši, Lieldienu rīta saule atklāja, ka Dievs neļaus Kristus gaismai no pasaules pazust. Tādēļ Kristus mums apsolīja: "Es esmu pasaules gaisma. Kas man seko, tas patiešām nestaigās tumsībā." No šīs altāra sveces mēs varam savas sveces vienmēr no jauna iededzināt, pat tad kad neviena apkārtējā svece vairs nedeg.

Vēlos jums paskaidrot, kā šī svece, kas deg uz altāra atšķiras no citām liesmām, kas kā kuņā reizē deg vai nedeg. Kur atrodas altāra svece? Tas varbūt liekas pats par sevi saprotams jautājums. Altāra svece ir mūsu

svētnīcas priekšā uz akmens altāra bērzu krusta priekšā. Un vienā ziņā tā ir pilnīgi pareiza atbilde. Bet šī atbilde neņem vērā ka svētnīca kā svēta vieta, vieta, kur mēs ar visu sirdi, prātu, dvēseli un spēku griežamies pie Dieva, atšķiras no mūsu ikdienas.

Šī svece, protams, ir uz altāra svētnīcas priekšā, bet ar to, ka šī svece ir svētā vietā mūsu Dieva pielūgšanas degpunktā, šai vietai ir arī gluži citas dimensijas. Svece uz altāra nav tikai svētnīcas priekšā, jo skatoties uz šo sveci, mums pavežas skats uz Dieva augstumiem virs mākoņiem, virs zvaigznēm, virs debesīm pašām, kur Dieva paša gaišums un labums mums spīd. Un skatoties uz šo sveci, mums pavežas skats uz dvēseles dziļumiem, kas ir dziļāki par mūsu domām, jūtām, pat mūsu dzīvību pašu, jo dvēseles dziļumos – ja ar ticības acīm skatāmies – mēs redzam "gaismu no gaismas", dvēseles gaismu no Dieva gaismas.

Kad šo svētnīcu atstājam, atgriežamies pa kalnu lejā uz nometni. Mēs atgriežamies, bet kaut ko no svētnīcas svētības arī nesam sev līdz. Mēs katrs nesam savu sveci, bet mēs arī nesam Dieva gaismu uz mūsu sirds altāriem. Lai Dievs mums palīdz no dienas dienā šo svēto gaismu kopt un ar to dalīties. Āmen. *Laris Saliņš*

Ņujorkas draudze aizdod divas Lūdolfas Liberta gleznas Gaņezera Klinklāva mākslas galerijai.

Mūsu draudzes valde, pagājušā gada septembra valdes sēdē nolēma aizdot Gaņezera Klinklāva mākslas galerijai uz ilgāku laiku izstādīšanai divas Lūdolfas Liberta gleznas no mūsu kolekcijas. Gleznas paliek Ņujorkas draudzes īpašums un mēs esam tiesīgi, tās jeb kurā brīdī atprasīt.

Šī gada 9. augustā, draudzes priekšnieks Mārtiņš Zālīte nodeva gleznas Gaņezera Klinklāva mākslas galerijas vadītājam, mākslas vēsturniecei Līgai Ejupai.

Gaņezera 43 darbības gados ziedoti mākslas darbi sakrājās plašā kolekcijā, kurā šodien ir ap 450 mākslas

darbu. Starp tiem atrodas daudzi latviešiem viscienījamāko mākslinieku darbi, kuri ir gan slaveni, kā arī vērtīgi. Līdz šim, galerijā nebija neviena Lūdolfas Liberta darbu. Klinklāva galerijā atrodas ja ne vislielākā, tad viena no vislielākām latviešu mākslas kolekcijām ārpus Latvijas. Mākslas darbi tiek uzturēti cauri gadu temperatūras un mitruma kontrolētā telpā, kura ir apsargāta ar trauksmes un ielaušanās signalizācijas sistēmu.

Klinklāva galerijas lielajā izstāžu telpā iekārto vairākas sevišķas izstādes katru vasaru. Mazajā zālē, atrodas paliekošā izstāde, kur ir redzami svarīgāko latviešu mākslinieku darbi. Šajā zālē būs izstādīti mūsu aizdoti Liberti.

Katru vasaru galeriju apmeklē pāri par 400 skatītāju. Galerijas telpās arī notiek Latviešu mākslas vēstures stundas visām četrām GVV klasēm. Draudzes valde uzskatīja, ka jauniešu pilnīgākai izglītošanai ir nepieciešams viņus iepazīstināt arī ar vienu no svarīgākajiem latviešu māksliniekiem, Lūdolfu Libertu.

Vasaras sezonas laikā, viesojoties Gaņezērā, aicinu Jūs iegriezties Klinklāva galerijā un apciemot mūsu Libertus! Galerija atrodas Vasaras vidusskolas Kronvalda zāles otrajā stāvā.

Mārtiņš Zālīte

Līga Ejupe, muzeja vadītāja, un Mārtiņš Zālīte

Ņujorkas sabiedrības un draudzes \$10,000 atbalsts Latvijas bērnu fondam.

Pagājušā gada septembrī, Ņujorkā viesojās Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers ar citiem Latvijas valdības locekļiem. Valsts prezidenta uzņemšanas sarīkojumu rīkoja Ņujorkas latviešu organizāciju padome (ŅLOP) sadarbībā ar mūsu draudzes dažādām nozarēm. Sarīkojuma rīkotāji nolēma neprasīt ieejas maksu no dalībniekiem, bet gan lūgt ziedot Latvijas bērnu palīdzībai caur ALAs atblasta centieniem Latvijas bērnu fondam. Sarīkojuma rīkojošās organizācijas, ieskaitot Daugavas vanagi, ŅLOP, draudzes Ziemeļu novads, Ziemeļu novada dāmu komiteja, draudzes skolas un draudzes valde, sedza visus sarīkojuma izdevumus.

Prezidenta uzņemšanas sarīkojumā ziedojumos ienāca \$2641. Šo summu papildināja Ziemeļu novads no sava jubilejas sarīkojuma atlikuma ar \$4000, Salas novads un Dāmu komiteja ar \$1000 un draudzes Palīdzības fonds ar \$2359. Šī gada 9. augustā draudzes priekšnieks Mārtiņš Zālīte nodeva ALA kasieram Gustavam Plato \$10,000 ziedojumu.

Par ziedojumu, Ēriks Krūmiņš ALAs "Sadarbība ar Latviju" nozares vadītājs rakstīja: *"Ir ļoti svarīgi atbalstīt Latvijas latviešu bērnus un jauniešus -- mūsu*

tautas VIENĪGOS drošos nākotnes garantus. Jo mūsu tautas BŪT vai NEBŪT tomēr izšķirsies tikai Latvija. Mēs ārzemēs dzīvojošie varam te dot tikai nelielu bet tomēr svarīgu atbalstu, galvenais materiālo. Vēlreiz, Ņujorkas sabiedrībai un draudzei pateicība par Latvijas latviešu bērnu / daudz bērnu ģimeņu atbalstīšanu!"

Mārtiņš Zālīte

Gustavs Plato un Mārtiņš Zālīte

Ņudžersijas novada īpašuma komitejas darbība

Jau 2008. gada sākumā aktivizējās Ņudžersijas novada īpašuma komitejas darbība. Jaunais dzinulis bija Ņudžersijas skolas telpu maiņa un ar to saistībā nenoteiktība 2007. gada vasarā un labvēļa Dr. V. Dzeņa mudinājums un zemes piedāvājums (konkretizēts ar draudzes priekšnieku M. Zālīti). Tika pārrunāta iepriekšējo gadu darbība (un apskatītie īpašumi) un pārrunāta doma veidot jaunu, kopīgu īpašumu ar Ziemeļu novadu, bet komiteja nonāca pie slēdziena, ka šinī darbības posmā izstrādātu plānu kā varētu izmantot Dr. V. Dzeņa zemes gabalu Randolfas pilsētā. Izstrādātu plānu gan finansiāli, legāli un sabiedriski ņemot vērā novada un draudzes vajadzības un vēlmes. Vispirms pārbaudīja ģeogrāfisko centru. M. Laiviņa atjaunoja karti kur apskatīja novietojumu gan novada, tā arī Ņudžersijas skolas ģimenēm. Novada centrs atrodas netālu uz rietumiem no Livingstonas, NJ un to varētu aptuveni nospraust 80. un 287. ceļa krustojumos. Randolfa ir 5 jūdzes uz rietumiem no šī centra – komiteja uzskatīja, ka tā nav neloģiska vieta novada īpašumam/baznīcai. M. Zālīte tikās ar lietpratējiem par īpašuma sadali mūsu vajadzībām („subdivision“) un noskaidroja izmaksas un darbības termiņus. Pavasarī notika īpašuma apskate – komitejas locekļi izstaigāja īpašumu. Īpašumam apkārt ir viengimeņu dzīvojamās

mājas, samērā reti apbuvēts, labā rajonā. Īpašums ir ar nelielu pakalniņu kur otrā pusē ir stāvāka krauja, strautiņš apakšā – pārsvars domāja, ka īpašums ir skaists! Pie patreizējās domas, no īpašuma izmantotu apmēram 6 akus. Pēc apskates veidojām vēlmju sarakstu – ko gribam redzēt šo zemes gabalu attīstot un īpašumu veidojot. No pirmām domām dominēja, ka ir nepieciešams celtni izīrēt, lai varētu segt uzturēšanas izdevumus. (G. Ģiga u.c. pētīja gan „Day Care“ izīrēšanas iespējas, tā arī sabiedrisko telpu izīrēšanas iespējas.) Citas nepieciešamības: ēka ar 10 klašu telpām, virtuve, patīkams ārpusē skats un zāle (kuŗu arī izmantotu dievkalpojumiem). Vēlmju sarakstu pārrunāja, sastādīja pēc prioritātēm un tad vēlreiz pārskatīja ar visu komitejas locekļu komentiem. Komitejas loceklis R. Bērziņš pieaicināja skolas vecāku G. Gulbi, kuŗš strādāja būvuzņēmumā Domitek, LLC, kuŗš tālāk pieaicināja savu priekšnieku A. Ābeli, lai piedalās īpašuma sēdē un dotu praktiskos padomus par ēkas celšanas iespējām. Tika un tiek skatīts arī piedāvājums no „General Steel“ būvuzņēmuma un ceram uz satikšanos ar vēl vienu būvuzņēmēju. Daudziem komitejas locekļiem A. Ābeles idejas patika un pieņēma viņa piedāvājumu sagatavot koncepta plānu. Tas dotu iespēju komitejai konkrētāk vest debates un doties arī

pie speciālistiem – advokātiem, inžinieriem un pilsētas valdes, lai precīzāk noskaidrotu visas darbības vajadzības un izmaksas. A. Ābele koncepta plānu sagatavo par ļoti samērīgu izmaksu.

Citās jomās, M. Roze ir pētījis kā vienai citai draudzei (nelatviešu) Ziemeļņudžersijā ir gājis ar baznīcas celšanu – notiek sarunas ar otrās draudzes. advokātu un ceram no viņu pieredzes mācīties. Vairākas reizes ir pacelts jautājums par mītni veciem ļaudīm. Nams veciem ļaudīm dažiem novadā ir ļoti vēlams; tas veicinātu sabiedriskā centra tapšanu. Īpašuma lielums, to droši vien arī atļautu. Pēc pārrunām, ideju celt māju veciem ļaudīm, pagaidām neattīstīs, pārsvarā, jo zemes gabala zonējums neatļauj tādu pielietojumu – būtu jāprasa ‚variance‘. (Starp citu, ir pārrunāts, ka censtos īpašuma projektu gatavot bez ‚variance‘ vajadzībām – ja to var izdarīt, tad projektu īstenot būtu vienkāršāk.) E. Zālīte sāk veidot finanšu modeli. A. Bļodnieks dalās

ar savu ilggadīgo pieredzi komitejā. Komiteja arī ir pārrunājusi jautājumu par draudzes lockeļu un dievkalpojumu apmeklētāju skaitu, ka tas iet mazumā un vai būs baznīcas gājēji, bet arī bērnu skaitu Ņudžersijas skolā kuņš ir bijis stabils, jaunām ģimenēm katru gadu nākot klāt (ir arī pieminēta parādība, ka Vašingtonā un Čikagā bērnu skaits ceļoties, pārsvarā jauniebraucēju bērnu piedalīšanās dēļ).

Darbība turpinās, nākamā īpašuma sēde paredzēta Ņudžersijas skolas baznīcas telpās Chirst Church, š.g. 11. septembrī. Ceram tuvāko mēnešu laikā sagatavot plānu Dr. V. Dzeņa gabala izmantošanai, lai varētu izlemt vai/kā ar projektu rīkoties nākotnē.

Ņudžersijas īpašuma komitejā darbojas: Roberts Batarags, Rūdis Bērziņš, Arvids Bļodnieks, Juris Bļodnieks, Visvaldis Dzenis, Gunta Ģīga, Maija Laiviņa, Kristīna Putene, Mārtiņš Roze, Ansis Uibo, Edgars Zālīte, Mārtiņš Zālīte. *Juris Bļodnieks*

Kārļa Šica 95. dzimšanas diena

Ģimenes un draugu vidū 12. jūlijā Kārlis Šics atzīmēja savu 95. dzimšanas dienu Manor rehabilitācijas centrā, New Providencē, Ņudžersijā. Jubilāru Ņudžersijas novada Dāmu komitejas vārdā sveica Aina Stiebris, pasniedzot divu ziedošu kaktusu sakārtojumu, vienu ērkšķainu, otru gludu, tāpat kā mums ikvienam dzīvē viena daļa gluda, otra ērkšķaina. Kārlim šis gads ir bijis ērkšķiem kaisīts. Gada sākumā viņš zaudēja savu laulāto draugu Ženiju, ar kuru kopā bija pavadījis 68 gadus. Abi roku rokā un soli pa solim, viens otram blakus ejot, bija rūpējušies viens par otru un ģimeni, kurā uzauguši dēls Andris un meita Rita.

Drīz pēc dzīves drauga zaudēšanas Kārli piemeklēja slimība, un viņam bija jāpavada laiks slimnīcā un tagad atveseļošanās centrā, kur bērni bija izkārtājuši viņa dzimšanas dienas svinības. Kārlis bija izteicis vēlēšanos savā jubilejā saņemt Svēto vakarēdienu. To ļoti jauki un jūtīgi izkārtoja Jolanta ar vīru diakonu Indriķi Kaņepu. Diakons novadīja īsu svētbrīdi, un Svēto vakarēdienu saņēma ne tikvien Kārlis, bet arī 11 apsveicēji. Starp tiem bija savs pulciņš

sensenas paziņas no bijušās Elizabetes-Ņuarkas draudzes, Ilga un Māra Zālītes, Tija Krūmiņa, Arnolds Āboliņš un Aina un Ilmārs Stiebris, ar kuriem Kārlis pavadījis kopīgās gaitās garus 56 gadus. Kārlis bija aktīvs draudzes loceklis un ilgus gadus, kamēr vien spēja, bija revīzijas komisijas priekšsēdis.

Jubilārs un viesi pavadīja pēcpusdienu sirsnīgā sadraudzībā, pie kafijas baudot sanestos gardumus, īpaši Ainas cepto dzimšanas dienas kliņģeri un Andra un Ritas gādāto moka torti. Torte bija kļuvusi par tradīciju pēdējo gadu cienastos pēc dievkalpojumiem Elizabetes-Ņuarkas draudzes namā, jo Kārlis ar Ženiju nekad neieradās uz sarīkojumu bez tās. Atvadoties no Kārļa, vēlējam viņam atgūt spēku un atgriezties mājās, kur Andris un Rita vēlas turpināt rūpēties par cienījamu vecumu sasniegušo tēvu. *Ilmārs Stiebris*

Sēž: Andris Šics, jubilārs Kārlis Šics, Rita Šics, Phyllis Kleman, Kenneth Kleman.

Stāv: Māra Zālīte, Tija Krūmiņa, diak. Indriķis Kaņeps, Jolanta Kaņepa, Ilga Zālīte, Michael Hansult, Arnolds Āboliņš, Aina Stiebris, Ilmārs Stiebris

Dzīve nometnē

Sēžu uz laipiņas pie kalna ūdens rezervāra “norūpējušās nometnes vadītājas” lomā un gaidu pirmās šķēršļu gājiena grupas ierašanos. Man uzdots iztaujāt nometniekus visās četrās komandās, lai uzzinātu ko viņi izpētījuši, lai izskaidrotu dīvaino parādību, kas šodien notikusi pusdienu laikā - visi audzinātāji pie galda sākuši nepieklājīgi un neraksturīgi uzvesties: Mārcis Rāčenis “aizmidzis” pie galda, Gints Grīnbergs sācis pēkšņi skaļā balsī pa visu ēdamzāli meklēt sinepes, Matīss Putenis atņēmis mazām meitenēm pusdienas un pie tam vēl izdzēris ūdeni no puķu vāzes... Bērni šķēršļu gājiena risinājumā atklās, ka ļaunais pūķis, atriebdamies nometnes vadībai, atņēmis vadītājiem labās īpašības un atvietojis tās ar negantajām, lai bērni vairs nevēlētos pavadīt vasaras šajā iemīlotajā vietā. Šķēršļu gājiena fabula, Kārļa Budkēvica iestudējumā, ir turpinājums šī perioda tēmai par cilvēku dabu un rakstura īpašībām. Esam gan latviskās, gan reliģiskās apcerēs pārrunājuši cilvēka dabas izpausmes, un šodien šķēršļu gājienā bērni sastop perioda gaitā pārrunātos tipus, piemēram dusmīgo karavīru, kuŗam bērni pamāca Mācītāja Jura Saivara atstāstīto Chingis Khan padomu: noskaitīt līdz simts pirms dusmās pārsteidzīgi izrīkojas.

Mēs šogad Ņujorkas draudzes nometnes otrā periodā esam 49 nometnieki un apmēram 20 pie personāla. Katram ir savi talanti ar kuŗiem kuplināt latviski runājošo bērnu programmu, kas arī šajā posmā ir Kārļa, Lijas Kurēnas un Alīdas Saliņas vadībā. Ginta Grīnberga metināšanas nodarbība ir viena no iecienītākajām, kuŗā tiek gatavoti gan zobeni, gan sirsnīņas. Sarma Muižniece Liepiņa iepazīstināja bērnus ar Kalmīša riju gleznām un mācītāja gleznā saskatīt un iedomāties citus tēlus, nekā tikai burtiski redzamos: tumšās rijas gaišie logi ir kā acis, kas raugās

tumsā. No tā izrietēja mākslas projekts par acīm, kuŗā bērni izveidoja savu mītņu iedzīvotāju acu montāžu. Andreja Jansona vadībā turpinām koklēt, dziedāt un diriģēt. Dziesmu kuŗa sacensībās pa četrām komandām nometnieki bez grāmatām un bez padomiem izdziedāja pirmos divus pantus apmēram 150 latviešu dziesmām-gan tautas dziesmām, gan populārājām un ziņģēm, kā arī baznīcas korāļiem, kuŗus kuplā skaitā bērni zina izdziedāt līdz galam, jo ir ievads katra rīta reliģiskajām apcerēm. Veidojas arī ieskatī un izjūtas par jaunām dziesmām, ko izmēģinām dziedāšanā, ar domu palīdzēt izšķetināt iemīlotākās jaunajam “Pacieliet balsis, slavējiet” dziesmu grāmatas izdevumam. Perioda vidū arī laimējās importēt mazu bet vērtīgu kultūras pasākumu; pie mums viesojas Salas aktieru četrinieks: Uldis Stepe, Dagnija Spuntele-Lapiņa, Miķelis Rīšbergs un mūsu pašu Alīda Saliņa ar viencēliena lugas iestudējumu “Kopējā atvaļinājumā”.

Dzidro Katskilu gaisu un kalnus novērtēja visi, no sešus gadus vecajiem līdz četrpadsmitgadīgajiem, skaidrā dienā uzkāpdami pa stāvākajiem slēpju nobraucieniem Hunter kalnā. Papildus, vecākās grupas, baudīdami vecāko nometnieku stāžu, vienu dienu pavadīja braukdami ar kalna riteņiem pa apkārtnes kalniem, bet nakti pārgulēja Debess pļāvās zem mirdzošām un zibenīgajām debesīm. Periods un nometnes prieki beigsies sestdien ar kuplu koncertu un minu, ka ar labu daudzumu asaru. Bet patlaban visi nometnieki un personāls, neskatoties vai tiem ziemas mājas ir Ņujorkā, Bostonā, Čikāgā, Rīgā, Stokholmā vai Parīzē, ir saliedējušies vienā dvēselē un ar lielu aizrautību mēģina “atpestīt” nometni no negantā pūķa, lai palikušās perioda dienas piederētu viņiem viņu vasaras mājās.

Anita Bataraga

(Kristinas Putenes divi raksti laikrakstā LAIKS apraksta nometnes 1. perioda darbību)

Hunter kalna galā: 2. periodā uzkapuši 49 nometnieki un vadītāji

Dzimšanas dienas septembra mēnesī

3	Gale, Viesturs	9	Dzenis, Maija	19	Darznieks, Arnis	25	Bibelnieks, Edvards
3	Grivins, Ausma	9	Eason, Robert	19	Glaznavs, Adelheid	25	Grava, Sigurds
4	Gravers, Renate	9	Malinovskis, Raita	20	Addison, Peters	25	Young, Kristine
4	Reinsons, Janina	11	Dallitis, Nadine	20	Bars, Inta	26	Medins-Castillo, Dace
4	Sermolins, Maris	11	Laudanskis, Edite	20	Berzins, Gints	26	Meiers, Anna
5	Reanu, Mirdza	11	Ledins, Andris	20	Lipacis, Marite	27	Brakovskis, Maris
5	Rusis, Roberts	13	Salins, Laris	20	Sermolins, Ilze	27	Dallitis, Raimonds
5	Skinkis, Janis	13	Sorocinskis, Elza	21	Ivanovs, Raimonds	28	Restbergs, Arija
6	Simansons, Zigrīda	14	Ejups, Pauls	21	Stots, Edvins	28	Zanders, Viktors
7	Cimbulis, Gunars	14	Lemanis, Joe R.	22	Eovino, Sarmite	29	Kuskis, Indulis
7	Valdmanis, Vija	15	Berzkalns, Zenija	24	Drukovskis, Vizma	29	Salins, Jautrite
8	Vallens, Brita	17	Zekunde, Laimdota	24	Dzilna, Vizma	30	Drukovskis, Aiva
8	Zmuidins, Nora	18	Adamsons, Valters	24	Kaljo, Egils	30	Grinbergs, Talivaldis
9	Birks, Ilga	19	Berzins, Mara	24	Pumpurs, Rita	30	Uibo, Rita

Dzimšanas dienas oktobra mēnesī

1	Bars, Ilze	10	Vitolins, Andra Pulina	17	Maizītis, Laimdota	26	Jegers, Egils
1	Kochmanis, Gunars	11	Grinvalds, Vera	17	Jasuta, Irene Upeniece	26	Ledins, Ingrida
1	Sperauskas, Maija	11	Leifroks, Modra	17	Ubelis, Juliana	26	Stiebris, Aina
1	Zetmane, Linda	12	Blodnieks, Arvids	18	Aperans, Gundars	27	Cederbaums, Larisa
2	Anzalone, Ausma	12	Kivuls, Alma	18	Reikmanis, Janis	27	Jasuta, Eric
2	Briedis, Mirdza	13	Beiniks, Andris	18	Stalis, Aris	27	Neiburgs, Ieva
2	Ginters, Fricis	13	Lejasbunde, Eriks	19	Drukovskis, Eriks	27	Pukite, Irene
2	Pumpurs, Ara	14	Budkevics, Peteris	19	Putenis, Martins	28	Jansons, Sarma
2	Vallens, Dagmara	14	Buss, Margrieta	20	Irbe, Renate	28	Kalnins, Rasma
3	Kellijs, Lilīta	14	Buzermanis, Zintis	21	Robertella, Nikolette	28	Liepīns, Imants
3	Ledins, Ruta	14	Buzermanis, Olga	21	Sipols, Reinis	28	Viksne, Vilnis
5	Addison, Lori	14	Jatnieks, Aldis	21	Zekunde, Eriks	29	Bungs, Daina Inese
5	Eilands, Iveta	14	Juzups, Rita Biruta	22	Simmons, Diana Rudzītis	30	Briedis, Ausma
5	Plostins, Vilnis	14	Priede, Velta	22	Treimanis-Berry, Mara	30	Gobins, Guntis
5	Sermolins, Marita	14	Slokenbergs, Sandra	23	Kerno, Raimonds	30	Jurevics, Susan
6	Creamer, Velta	15	Kitners, Helga	24	Bars, Aivars	30	Liepīns-Soucie, Velta
6	Juzups, Alfreds	15	LaFonte, Christopher	24	Erglis, Inta Ausma	30	Zalītis, Mara
6	Kurens, Ilga	15	Padegs, Gita	24	Klavins, Zinta Poilovs	31	Kreicbergs, Kira Adams
6	Pinnis, Baiba	15	Rasums, Beatrise	24	Plostins, Elfriede	31	Stengrevics, Biruta
8	Biernis, Hedviga	16	Dsilser, Alma	25	Kaljo, Gunta	31	Treijs, Normunds
8	Graubins, Paulis	16	Svetulis, Emma	25	Kirsis, Karlis	31	Vipulis, Vaida
9	Gobins, Dzidris	17	Abolins, Arnolds	25	Vilcins, Mara		

Sveicinām septembra un oktobra jubilārus!

Svētības akti

Kristības

Edward Benjamin Gebhardt dzimis 2007. gada 6. jūlijā, Bryn Mawr, Pensilvānijā. Kristības 2008. gada 5. jūlijā, draudzes lauku īpašuma kalna svētnīcā. Vecāki: Michael un Marianna Politzer Gebhardt. Kūmas: David Rizzo and Lauren Bosch. Māc. Laris Saliņš.

Fotogrāfijā: Michael un Marianna Gebhardt, Edward Benjamin Gebhardt, māc. Laris Saliņš, Michele un Ed Burns.

Santai Marijai Eglītei bija pieaugušo kristības, **Scott George Lehman** bija kristības un **Intai Klintājai Lehman** bija pieaugušo iesvētības Salas baznīcā 17. augustā.

Scott George Lehman dzimis 2008. gada 11. aprīlī, Smithtown, Ņujorkā. Vecāki: Russell un Inta Lehman. Kūmas: Ligita Klintāja un Richard Lehman.

Fotogrāfijā: Māc. Laris Saliņš, Santa Eglīte, Ligita Klintāja, Inta, Scott, Russell un Richard Lehman.

Light from light

During the candlelight service at our camp in the Caskills, Pastor Saliņš observed that the first thing that we do when we enter a dark room is to turn on a light. Our ancestors did this with candles. The very first thing that God did was to say: "Let there be light and there was light." When we bring light into the world we help to make real God's intention to have light and love and rule in the world. But there so many forces that can extinguish our fragile flames. That's why it's so important to be surrounded by people who are ready to re-light our candles. But what can we do when we find ourselves alone and without light? The light on the altar represents God's own light that no darkness

can extinguish. This flame is really up above all created things in God's own heart. And this candle flame is also deep within us – deeper than our thoughts, feelings, even our lives. As Christ rose from the dead on Easter morning, so the light on the God's altar is always there to re-light our candles. Thank God that we carry this light with us when we leave the sanctuary to experience what our days together in camp and in the world have to offer us.

The fall begins with a service at the Latvian school in New Jersey on September 6th and "Bērnu svētki" on Long Island on the 7th. Yonkers celebrates "Miķeltirgus" on September 28th. *Laris Saliņš*

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersija	Citur
Septembris – 2008				
Sestd. 6.			9:45 Short Hills, Skolas gada sākums, Saivars	
Svētd. 7	10:30 Saliņš, 1. Sv. vakar- ēdiens, seko Bērnu svētki	10:00 Saivars		
Svētd. 14.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars	14:30 Istoranzā, Kaņeps	
Svētd. 21.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 28.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko Miķeltirgus		
Oktobris – 2008				
Svētd. 5.	10:30 Pļaujas svētki ar dievgaldu, Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 12.	Nav dievkalpojuma	Nav dievkalpojuma		12:00 Kapu svētki Katskilos
LELBA Sinode Vašingtonā no 16. līdz 19. oktobrim				
Svētd. 19.	10:30 Saliņš	10:00 Laju vadīts dievkalpojums	14:30 Istoranzā, Pļaujas svētki ar dievgaldu, Saliņš	
Svētd. 26.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		

Svētdien, 2008. gada 7. septembrī Ņujorkas latviešu draudzes Salas novada īpašumā 10:30 no rīta dievkalpojums un sekojoši Bērnu svētki. Piepūšamā pils un sporta nodarbības bērniem sporta laukumā. Dāmu komitejas rīkots bazārs. Skolnieku vecāku gādāts azaidas. Kafējnīcā baudāmas dāmu ceptās kūkas.

Svētdien, 5. oktobrī Salas baznīcā Pļaujas svētku dievkalpojums 10:30 no rīta. Sekos Pļaujas svētku sarīkojums. Longailendas teātra grupas uzvedums „Skolas dienas”. Dāmu komitejas gatavotas karstas pusdienas un izloze “Uz kārā zoba”.

Salas dāmu komiteja lūdz, humanitārai palīdzībai Latvijā, viegli lietotas, tīras, apkoptas bērnu un pieaugušo drēbes un apavus, tās nodot Salas baznīcā līdz 15. septembrim.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

